

Dosarul nr. 2ra-56/23  
2-20120867-01-2ra-11012023

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. A. Brăgaru  
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila

## ÎNCHEIERE

8 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Mariana Pitic  
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Leahu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Ialoveni, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu agentul constatator Ivan Chiruța, cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

### c o n s t a t ă :

La 20 septembrie 2020, Oleg Leahu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului de Poliție Ialoveni și Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ivan Chiruța, solicitând încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului de Poliție Ialoveni și Ministerului Justiției, a sumei de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 4 600 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în procesul contravențional și 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că la 7 august 2019 de către agentul constatator al IP Ialoveni, Ivan Chiruța a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție nr.MAI 04924930, în privința lui Oleg Leahu, de învinuire de comiterea faptei prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Leahu Oleg, în temeiul art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, a fost înaintat în instanța de judecată pentru examinarea demersului agentului constatator cu privire la privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen 6 luni de zile.

Prin hotărârea din 7 februarie 2020 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, s-a dispus încetarea procesului contravențional intentat de către agentul constatator OS STAR, inspector superior al IP Ialoveni, Ivan Chiruța - în baza procesului-verbal cu

privire la contravenție nr.MAI04 924930, din 7 august 2019, de constatare a faptei contravenționale prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, în privința lui Oleg Leahu, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Permisul de conducere a mijloacelor de transport pe numele lui Leahu Oleg, data nașterii xxxxx, cu nr. xxxxx din xxxxx, ridicat prin procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 7 august 2019, s-a restituit deținătorului.

S-a menționat că procesul contravențional nu a fost încetat din cauza anulării procesului-verbal, pe motiv de procedură sau nerespectarea prevederilor art.443 din Codul contravențional, dar a fost încetat din motivul inexistenței faptei contravenționale.

La fel, procesul contravențional intentat în privința lui Oleg Leahu a durat mai bine de jumătate de an, perioadă în care, acesta a avut calitatea de contravenient potrivit art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

În cadrul procesului contravențional, și anume la 7 august 2019, reclamantului Oleg Leahu i-a fost ridicat permisul de conducere de către agentul constatatator, fiindu-i restituit de către instanța de judecată după emiterea hotărârii judecătorești din 7 februarie 2020.

În perioada 7 august 2019 – 7 februarie 2020 reclamantul nu a dispus de permis de conducere, în toată această perioadă nu a avut posibilitatea de a beneficia de dreptul de conduce, motiv pentru care a rămas și șomer, pierzând locul de muncă în cadrul firmei în care activa în calitate de șofer.

S-a invocat că prin acțiunile agentului constatatator din cadrul IP Ialoveni, reclamantului i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, ce a constat în stare de stres, frustrare și neliniște, sentimente de nedreptate, pierderea locului de muncă, evaluat e la suma de 25 000 lei.

Totodată, în cadrul procesului contravențional, a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4 600 lei, precum și cheltuieli de asistență legate de reprezentare în prezenta cauză în mărime de 4 000 lei.

În drept, s-au invocat prevederile art. 1422, 1423 din Codul civil, art. 338 alin. (3), art. 384 alin. (1) și (2) lit. u) din Codul contravențional, art. 3, 7, 11, 13 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Prin hotărârea din 28 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Leahu Oleg împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului de Poliție Ialoveni, Ministerului Justiției, intervenient accesoriu agentul constatatator Ivan Chiruța, cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Oleg Leahu, prejudiciul moral în mărime de 2 000 lei, cheltuieli pentru asistența juridică rezultate din cauza contravențională în mărime de 4 600,00 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 2 000 lei.

În rest cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

La 30 iunie 2022, Inspectoratul General al Poliției, a depus cererea de apel, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că odată cu adoptarea hotărârii din 7 februarie 2020, prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Oleg Leahu, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art.242 alin (2) din Codul contravențional, din motivul inexistenței faptei contravenționale, reclamantul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Colegiul instanței de apel a menționat că Oleg Leahu a fost ilegal atras la răspundere contravențională și privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin ridicarea permisului de conducere pentru perioada examinării cauzei contravenționale, or a fost încetat procesul contravențional din lipsa faptului contravenției, prin hotărârea Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 7 februarie 2020.

Totodată, a reținut că, chiar și în cazul când organul de poliție a respectat cerințele formale la întreprinderea acțiunilor de constatare a contravenției, acest complex de acțiuni în cumul sunt apreciate ca fiind ilicite odată cu emiterea hotărârii de încetare a procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției și aceasta rezultă din interpretarea sistemică a Legii nr.1545 din 25 februarie 1998.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că este justă concluzia instanței de fond privind întrunirea condițiilor de aplicare a prevederilor Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, în conformitate cu art. 1 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale.

Cu referire la prevederile art. 384 alin.(2) lit. u) din Codul contravențional, art.13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului din 27 decembrie 2012, instanța de apel a reținut că prin probele prezente la materialele cauzei, se constată că subiect responsabil de repararea prejudiciului cauzat reclamantului, în prezentul caz este Inspectoratul General al Poliției, or intentarea procesului contravențional în privința reclamantului și sancționarea acestuia a fost de către agentul constator al Inspectoratului de Poliție Ialoveni, structura din cadrul Inspectoratului General al Poliției.

La fel, având în susținere prevederile art. 2036 alin. (1), (2) și (3) și art. 2037 din Codul civil, Colegiul instanței de apel a accentuat că prin intentarea cauzei contravenționale și ridicarea permisului de conducere, s-a adus atingere dreptului și libertăților fundamentale ale reclamantului, inclusiv dreptului la viața sa privată, dreptul la muncă pe care le-a suportat în urma acțiunilor organului de poliție. Or, pe toată perioada examinării cauzei contravenționale, reclamantul a fost privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport, fiindu-i cauzate astfel suferințe sufletești, ce s-au exprimat prin stare de stres, frustrare, neliniște, pierderea locului de muncă care au avut impact asupra situației financiare.

Iar, reieșind din circumstanțele reținut, Colegiul a considerat că suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat lui Oleg Leahu, ar constitui o satisfacție echitabilă cu efect compensatoriu, suma fiind una rezonabilă și capabilă să acopere

prejudiciile cauzate, or, cuantumul prejudiciului moral solicitat în mărime de 25 000 lei ar fi unul exagerat.

Referitor la cheltuielile de asistență juridică pretinse, a menționat că reclamantul dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului material ce reprezintă cheltuieli de asistență juridică, suportate în cadrul procesului contravențional, or, prin hotărârea Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni din 7 februarie 2020, devenită irevocabilă la 24 februarie 2020, Oleg Leahu a fost repus în drepturi.

Potrivit bonului de plată seria PL nr. 238721 din 13 martie 2020, Oleg Leahu a suportat cheltuieli de asistență juridică achitate avocatului Călin Melinteanu în sumă de 4 600 lei.

Referitor la cheltuielile de judecată suportate de reclamant în prezenta cauză civilă, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a admis cheltuielile de asistență juridică suportate de către Oleg Leahu în mărime de 2 000 lei, calificând cheltuielile ca fiind reale, necesare și rezonabile reieșind din volumul de muncă realizat.

La 14 decembrie 2022, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, menționând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au încălcat și interpretate eronat normele de drept material și de drept procedural și nu au constatat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată Inspectoratului General al Poliției la 12 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (vol. I, f.d.201-201 verso). Iar recursul a fost depus la 14 decembrie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimaților la 11 ianuarie 2022. Însă până la data examinării admisibilității recursului declarat, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh